

N°. 9. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

4de Møde.

Freedagen d. 18. Marts.

(Fortf.)

Kierkegaard (fortsat): Og dernæst skal jeg bede om Tilladelse til at bemærke, at folkeretligt, hvis jeg tør bruge dette Udtryk, er jeg ogsaa berettiget til at stemme mod Forslaget, hvis mine Spørgsmaal ikke blive tilfredsstillende besvarede. Jeg siger folkeretligt; hvis som sagt Folk som jeg tør bruge dette Udtryk, er jeg ligeledes berettiget dertil. Thi det er bevist og kan ikke gjendrives, at, hvad der fordres, og hvad der er lovet i Tractaterne med de fremmede Magter, det kan efterkommes ved en mindre Forandring af Kongeloven end den, som er foreslaaet. Jeg henholder mig, hvad Udviklingen deraf angaaer, til det, den ærede Folkestingsmand fra Frederiksborg Amt, som talte igaar, og til et Skrift, der foreligger og er Alle bekendt, og til det, man selv kan see efter, og som jeg har seet efter. Altsaa, der er en Mulighed for, at man med en Modification af Kongelovens Arvesølge kunde faaet udrettet alt det, som de fremmede Magter forlange. Og det er altsaa vist, at det er ikke fra den Side som stemmer mod Forslaget om dens fuldstændige Afskaffelse, at der vækkes den fjerneste Strid med Tractaterne, da de ogsaa kunne fyldestgøres paa en anden Maade. Om nu de fremmede Magter nogenstunde faae det at vide, eller om de ville tage fejl og see Sagen an, som om vi havde ønsket et Brud paa Tractaterne, det er et andet Spørgsmaal; men det kommer ikke min Samvittighed ved. Jeg er berettiget til, som enhver dansk Underfaat, selv den ringeste, at holde mig overbevist om, at vi dertil have en Udenrigsmini-

ster, ikke blot, for at han samvittighedsfuldt skal, som han nys bemærkede, lade være at ytre sig over nogen af de modsatte Opfattelser eller om Rigsdagens Mening, før den udtaler en saadan og saa fremdeles; men ogsaa for at Hans Excellence ligesaa samvittighedsfuldt skal gjøre Udlandet opmærksomt paa, at den indtraadte Uenighed ikke er Uenighed om Tractaterne, men om en bestemt Opfattelse af Tractaterne, der hører til Forsøget paa indenlands at gjøre dem gjældende hellere paa den ene end paa en anden ligesaa vel mulig Maade (Hør!).

Det er endeligen ogsaa et Spørgsmaal, om jeg veed mig retligst berettiget til, hvis mine Spørgsmaal ikke blive tilfredsstillende besvarede, og hvis der ikke skeer Noget, for at de fyldestgjørende kunne besvares, retligst berettiget til at sætte Alt paa Spil, som man udtrykker sig, ved at sige Nei. Jeg selv har aldrig vidst, at mit lille Nei skulde faae en saadan verdenshistorisk Bigtighed. Men det veed jeg, Gud være lovet! at jeg ogsaa er retligst berettiget til at sige Nei. Det var smukt og træffende, hvad den høitærede Forsteminister sagde igaar, at Folkene itide skulde see at beskikke deres Huus. Ja, det er sandt. Der har gaaet en Rystelse over Jorden, som minder om, at baade Folk og Konger gjøre vel i at beskikke deres Huus. Og, som det har været en god Mindelse for Mange, saaledes har det ogsaa været for mig en Mindelse om at beskikke mit Huus, baade Begivenhederne i Marts 1848 og den 28de Januar ifjor. Men, naar jeg nu altsaa vil beskikke mit Huus, saa maa jeg vel see at klare mig den Ed, som jeg afsagde, da jeg først tog Blads ved disse grønne Borde, neppe anende, hvor svært det nu og da vilde blive for mig at holde den. Og det var jo, at jeg vilde stemme efter min Over-